

[Výměr člověka u Aristotela a jeho souvislost s řečí (slovem)]

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[\[Příležitostné poznámky, 1990\]](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[\[Příležitostné poznámky, 1990\]](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 10. 2. 1990
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 10. 2. 1990

[Výměr člověka u Aristotela a jeho souvislost s řečí (slovem)]¹

Aristotelův výměr člověka jako tvora, který mluví (přesně: zvíře, které má či drží slovo, drží řeč), je možno chápat také jinak, než jak bývá zvykem. Vzpomeňme na „informaci“, jaksí už zapomenutou, ale stále ještě přítomnou (zakódovanou) v našem jazyku: *Slovan* je člověk, který „má slovo“, resp. vládne slovem; naproti tomu *Němec* je člověk němý, který vydává sice nějaké zvuky, ale nedávají žádný smysl. Původ musí být značně raný, nejspíš z prvního střetání s neslovanskými cizinci.

10. 2. 90

900210

¹ J. Habermas, *Anthropologie*, in: A. Diemer – I. Frenzel (vyd.), *Das Fischer-Lexikon*, 11: *Philosophie*, Frankfurt am Main 1958, str. 18–35, zde str. 20. – Pozn. red.